

חומרי בניין וקרימיקה
אדירם
סניף צומת ראם

08-8602602

הדלקת הנר: 18:48

יציאת השבת: 19:45

עלון מס' 280
כ"ה אלול התשע"ג

נצבים-וילך

"יובל ה' א-להיך את
לבבך ואת לבב
זרעך...למען זיירך"
אם עבודת ה' בשבילך
היא שאלה של
חיים ומוות-תזכה
שימול ה' את לבב
ערלתך, יחתוך את
יצרך הרע ויתן לך
לעלות...

מתוך 'נתיבי אור'

אלול

ר"ת

אני לא יאני לו

נעשה לעצמנו

"לא" (ענוניים) ובכך

נהיה (שייכים) "לו",

לבורא..

"מי יעבר לני

אל עבר הים"

ראשי התיבות

בגימטריא "יוסף"

לומר, שאם תתנה

מי יוכל לעבור

לעבר השני של

הים? "יוסף"-

בזכותו של יוסף

יהפך הים ליבשה

ויוכלו לעבור אל

עבר הים.. בזכותם של

אלו שעומדים נגד יצורם..

מתוך 'זמותוק האור'

"מחודדין בפיר"

שיהיו דברי תורה

"ועתה כתבו לכם את השירה הזאת"

כתיבת ספר תורה אינה דורשת מן הכותב רק דיוק ואמנות,
אלא בעיקר יראת שמים טהורה.

שומע אתה? לא תצא שום תקלה? הכל משמיים עוד תראה כי יש כאן חשבון והכול אך ורק לטובה!... למחרת היום התקיימה סעדת מצווה גדולה לרגל הכנסת ספר התורה ומגוון אנשים מכל המעמדות והחוגים כבדו את העסקן בהשתתפות בשמחתו, גם אותו רב היה בין המוזמנים כשנפשו עדין עגומה עליו מן התקרית שארעה אמש. המשתתפים השונים נשאו דברים ולפתע קלטו אזוניו את דברי אחד הנואמים עוד רגע - ושערותיו סמרו הנואם הכריז: "אני עברתי שואה ואינני מאמין בה אך לכבוד העסקן שאני מכבדו ומעריך את מעשיו הציבוריים הגעתי במיוחד לארץ להשתתף בשמחתו ואף כתבתי אות בספר התורה..". הרב כלא את התרגשותו ומיהר לביתו של רבי מרדכי - "הלא הספר נפסל כתוצאה מכתובת את ע"י אותו אפיקורוס... איש לא ידע על כך.. אלמלא נשפך יין ופסל את היריעה אף אחד לא היה מחליף את היריעה שבה כתב הלה את האות שלו..." אך רבי מרדכי כלל לא היה מופתע, באותה שלווה נפש אמר את הדברים אתמול וחזר ואמר גם כעת "אמרתי לך שהכל משמים לא תמיד רואים את זה מיד כמו הסיפור הזה לפעמים עוברות כמה שנים עד שמבינים את יד ה' ופעמים אפילו יותר מכך - אבל אם הקב"ה גרם תקלה לאדם שכוונתו היתה טובה ברור שיש כאן חשבון מיוחד מן השמיים..

מתוך 'מתוק האור'

עסקן נכבד ורב פעלים כתב לעצמו ספר תורה, ועל מנת להדר בו יותר הזמין סופר בקי במלאכה שידע לכתוב את אותיות ביופי ובצורה מושלמת לצאת ידי חובה כל הדעות, ואף היה ירא שמיים באופן מיוחד. אותו סופר גבה מחיר גבוה ביותר על עבודתו ובסך הכול שילם העסקן הון עתק על הספר, אולם שש ושמה על שבאפשרותו לעשות זאת לכבודה של תורה.

לקראת סיום כתיבת הספר הזמינו רבנים וגדולי תורה לכתוב את אותיותיו האחרונות. בין המוזמנים היו רבי מרדכי צוקרמן זצ"ל ורב נוסף מרבני ירושלים. כשהתכופף אותו רב על מנת לכתוב את האות שבה כובד, נתקלה ידו בקבוק יין שעמד על השולחן לשתייית לחיים... תוך שבריר שניה התפשטה במקום שלולית אדומה מדיפה ריח משכר מספיגה בדם ענביה את היריעה האחרונה של ספר התורה המיוחד.. מותר לציין את הרגשתו האימה של אותו רב אשר ידע היטב על המאמצים הגדולים והדמים המרבים שהושקעו בכתיבת הספר.. בעל הספר במידותיו הנאצלות הרגיע שוב ושוב שלא קרה מאומה והיריעה תוחלף באחרת אך נפשו היתה עגומה עליו יותר.. בדרכם חזרה ליווה רב זה את רבי מרדכי לביתו ושפך את ליבו על צערו ואי הנעימות שהוא חש בשל המקרה הזה. רבי מרדכי האזין לדברים בשלוות נפשו הידועה ובנימה החלטית אמר לו מקובלני, אדם הרוצה לעשות טוב לא תצא תקלה תחת ידו!...

"לְאַהֲבָה אֶת ה' אֱ-לֹהֶיךָ"

עלינו לדעת שה' יתברך הוא כל יכול, ומי שנמצא עם ה' יתברך,

אין לשער! אין לתאר מה שהוא יכול לעשות למעננו. אבל צרכים להיות אתו כל הזמן!

הגר"ש פינקוס זצ"ל

זכות הלימוד בעלון לעילוי נשמת מסודי בת משה לב ז"ל

”ישב וקבצך מכל העמים“

אחד מ”ג עיקרי האמונה הוא ”אני מאמין בביאת המשיח ואף על פי שיתמהמה עם כל זה אחכה לו בכל יום שיבוא“, שכן ההמתנה לגאולה והציפייה לביאת המשיח הם תפקידנו במשך כל השנים הארוכות שבהן הוא מתמהמה.

ולא בכדי, אחת מן השאלות שנשאל אדם בבואו לבית הדין של מעלה היא ”ציפית לישועה?“ על מנת להמחיש את הציפייה שצריך אדם לחוש לקראת אותו יום שבו ישמע קול השופר ונדחינו יתקבצו מארבע כנפות הארץ.

תיאר רבי מרדכי צוקרמן זצ”ל בציוריות, חולה מסכן השוכב על ערש דוויו ולצדו בני משפחתו המודאגים... הרופא שהוזעק מתמהמה לבוא והם פורסים ידיהם בייאוש מבלי לדעת כיצד זה יוכלו להועיל ליקירם המוטל כאבן שאין לה הופכין.. כל רחש מעבר לדלת גורם להם לרטוט - הנה הנה הרופא הנה הוא בא סוף סוף.. כך צריך כל יהודי ויהודי להמתין אל אותם הימים שעתידיים לבוא ..

מתוך 'ומתוק האור'

כשעושה האדם חשבון נפשו ומרגיש שהוא משוקץ ומנוול על-ידי עוונותיו ונשבר לבבו לרסיסים ונשפך לבו כמים לפני ה' יתברך, בזה הרגע הוא קרוב לה' יתברך מאד, כי ה' יתברך משרה שכנתו על נמוכי רוח.

”עבודת פנים“

כאשר אתה חושב שהכל אמור להיות טוב ואתה רואה הרבה רע, חשוב שהכל אמור להיות רע וראה את הטוב ליקוטי הלכות

”בְּיַנְיָכֶם אֲשֶׁר יִקְוָמוּ מֵאֲזֹרֵיכֶם“

ילדים שלא משתוללים בבית, משתוללים ומרביצים בגן או בבית ספר, כי כל מה שכולאים אותם בבית ואוסרים עליהם, הם מוציאים ברגע שמשתחררים מההורים בבית.

מתוך 'חינוך באהבה'

רבנו נחמן מברסלב אמר שאסור להכות ילדים! כי מכות של הורים לא באות מתוך מחשבה וישוב הדעת, שכך צריך וכך טוב עכשיו לחינוכו של הילד. אלא הן באות מתוך דחף אלים של כעס ואיבוד שליטה של ההורה, שרוצה להרגיע את עצמו. גם אם יחשוב שהוא מתכוון לטובת הילד, וזה יהיה לו טוב לחינוכו ולהצלחתו, שידע נאמנה, שהכעס והאכזריות הם לא דוגמה לחינוך, והם נוגדים את כל דרך התורה שעליה נאמר: ”דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום.“ מתוך 'בגן החינוך'

אם אדם עשה תשובה על עבירה שבין אדם לחבירו, כל מה שביכולתו לעשות- אז הקב"ה נותן בלבו של אותו אדם שימחל לו.

מתוך 'חובות הלכות'

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שליט"א, ראש כולל "פורת יוסף"

דיני 'ערוב תבשילין'

יום טוב שחל להיות בערב שבת, אין לבשל או לאפות ביום טוב לצורך השבת, אלא על ידי 'עירוב תבשילין', דהיינו שניח פת ותבשיל מערב יום טוב לשבת, בכדי שיהיה ניכר שאינו אלא רק כגומר מלאכת הבישול והאפייה לצורך השבת, אחר שכבר התחיל בה מערב יום טוב. ולפיכך:

א. נהגו לקחת ל-'ערוב תבשילין' ביצה קשה, כיוון שמחזיקה מעמד ואינה באה לידי סירחון. ובזמן הזה שיש לנו מקררים חשמליים טוב להדר לקחת תבשיל חשוב, כגון בשר או דגים. ב. בשעה שמניח העירוב, בערב יום טוב, מברך "ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וציונו על מצות עירוב", ויאמר: "בעירוב זה יהיה מותר לנו לאפות ולבשל ולהדליק הנר ולעשות כל צרכינו מיום טוב לשבת".

ג. מי שהכין את כל האוכל לשבת כבר מערב יום-טוב, יניח 'ערוב תבשילין' ללא ברכה (מחמת הספק) לצורך הדלקת נר יום-טוב.

ד. אחר שהכין כל צרכי שבת ביום טוב, רשאי לאכול את הפת והתבשיל של העירוב, אפילו ביום טוב עצמו. אולם טוב לאכול באחת מסעודות השבת.

ה. ישתדל להקדים לבשל ביום טוב את צרכי השבת בשעות המוקדמות של היום, (ונמצא שתבשיל זה יוכל לשמשו לצורך יום טוב עצמו, אף שכוונתו לצורך שבת). ומכל מקום אם נתעכב, רשאי להמשיך ולבשל ביום טוב עד סמוך לשקיעת החמה.

ו. אף אם הניח 'ערוב תבשילין' לא התירו לבשל מיום טוב הראשון (דהיינו יום חמישי) לצורך שבת, אלא רק מיום טוב השני (דהיינו יום שישי).

ז. מצווה על גדול העיר או רב השכונה, לערב על בני עירו או שכונתו. ומכל מקום לכתחילה יניח כל אדם 'עירוב תבשילין' בעצמו, ורק אם שכח ולא עירב יסמוך על ערובו של גדול העיר.

"הלומד על מנת לעשות זוכה לרוח הקודש"

(ויק"ר)

אדם יכול לנסוע במשך יום שלם לקברי צדיקים ולטבול במקווה האר"י, ולבסוף בגלל ויכוח על עשרה שקלים עם נהג המונית הוא מתפרץ בזעם ומכנה אותו 'גנב' ומלבה מריבה שלמה. וכי מה הועילו לו כל שעות התפילה והטהרה שצבר במשך היום?!

מתוך 'נתיבי האור'

ספר החיים: אנשים חוששים מאד מראש השנה, ועליהם לדעת שאם הם באמת חשים בפחד, זהו סימן לכך שהם יזכו בגזרות עובות, שכן עצם הפחד מספיק.

ולומדים זאת מהמילים "ויהי בימי אחשורוש" (ויהי לשון צער) אותם ימים אשר עמדו בהם בצער בימי המן, חשבם הקב"ה לטובה, שהרי בעקבות זאת הם עלו לבסוף לגדולה גדולה. מתוך 'ומתוק האור'